

— Ett nytt arbete af Charles Darwin, bärande titeln *The effects of Cross and Self Fertilisation in the Vegetable Kingdom*, "anmäles i Dagbladet, som derwid yttrar, bland annat, följande: Swad Darwins nyaste bok widkommer, kan det med fog sägas, att den intagit och skall bibehålla en klassisk ställning inom den botaniska litteraturen. Och då man betänker, att denna bok är långt ifrån det enda arbete, som flutit ut Darwins penna under de senaste åren, äfwen som att dess författare haft betydande swatigheter att öfwerwinna under sina sedan årtal fortsatta, för ämnets utredande nödwändiga undersökningar, så träda Darwins outtröttliga arbetsförmåga och hans under ålderdomens dagar ännu icke förswagade forskningsöfver så mycket påtagligare fram. Boken har framträdt i en lämplig stund. En ofantlig mängd iakttagelser hafwa bestyrkt Darwins år 1862 uttalade påstående, att "naturen äfyt ständig själsbefruktning". Många författare, hwilka uppräknas af sir John Lubbock i hans *"British Wild Flowers considered in relation to Insects"*, bland dem äfwen swensten Arel, hafwa skrivit om detta ämne efter år 1862, då Darwin i sitt arbete *"On the Contrivances by which British and Foreign Orchids are Fertilised by Insects"* uttalade det nyss anförda påståendet.

Med hänsyn till den praktiska nytta, som åkerbrukare och trädgårdsodlare kunna draga af de wunna erfarenheterna, påpekar Darwin, först, att inafwelns skadlighet hos djur och själsbefruktningen hos växter icke nödwändigt beror af någon sjullig tendens eller swaghet i konstitutionen hos de beslägtade föräldrarne och endast indirekt på deras slägtslap, så till wida som de äro benägna att lifna hwarandra i alla hänseenden, äfwen i afseende på könsförhållandena. För det andra är inom åkerbruket och trädgårdsodlingen att lägga på minnet, det forskningens gagneliga verkningar bero på könsdifferentiering, som i sin ordning härleder sig från föräldrens utfattande för flilda lejnadsförhållanden eller från korsning med individer, som varit underkastade sådana. Den, som önskar para nära beslägtade djur, bör därför hålla dem under så flilda yttre förhållanden som möjligt, hwilket några boskaps-uppfödare också gjort genom att hålla exemplar af samma boskapsstam på flilda och fliljaktiga gårdar. Varningen mellan djur från båda ställena har då också gifwit utmärkta resultat. Man wet äfwenledes, att trädgårdsodlare sträfwa att

få frön från andra ställen med stilkattig jordmån för att undvika att länge draga upp plantor under samma förhållanden. Bättre wore det dock, menar Darwin, att taga frön af samma varietet, som några generationer bortåt växt under så stilkattiga förhållanden som möjligt, och så dem i omväxlande rader med frön från den gamla trädaården. En försök blefve följden häraf. Vidare lär man af Darwins försök, att en varietet kan fixeras, om den några generationer bortåt (t. ex. 12) självbefruktas.